

Cît privește părerea că alb. *barth* și ucr. *bărza* ar reprezenta cuvîntul slav *brězŭ* dintr-o fază anterioară metatezei lichidelor (Ciorănescu, 69), ea nu poate fi susținută convingător, mai ales din cauza dificultăților fonetice. Vezi și § 3, pct. c.

bărzij „negru, cu pieptul alb” (despre culoarea părului oilor și caprelor) — în graiurile de vest (Hrinčenko, 30). Etimol.: < **bar(d)z* (< rom. **bardz*), cf. arom. *bárdzu*, -*dză* „balan”, „pestriț” — nume dat animalelor care au această culoare (Capidan, *Rom.-alb.*, 519, *Papahagi*, 193), cu desinența adjectivală -*ij*, cf. § 31. Vezi și *bărza*.

bás'ka „nume de oaie” — în graiurile pocuțiene¹ (Hrinčenko, 32). Etimol.: < rom. *băscă* „tcată lina de pe o oaie” (Stocki, 349, *Šarovol's'kyj*, 60, *Crânjală*, 209—210 și 438, *Rosetti*, V, 120). În dacoromână termenul e atestat doar o dată, în limba veche (Psaltirea Scheiană); în meglenoromână — tot numai o dată: „... și la deadi căti ună *bască* di lönă neagră si au facă albă...”² În aromână termenul *băscă* e mai bine atestat, cf. „acló iu tundeá *básca* di oaie” adică „acolo unde tunde lina de oaie” (*Papahagi*, 193).

batalév „mîtcă” — în graiurile huțule și lemkoziene (Hrinčenko, 32, *Onyskevič*, 70). Etimol.: < rom. *bătălău* „id.” < *a bate* + suf. pentru nomina instrumenti -*ălău* (*Kalužniacki*, 20, *Stocki*, 349, *Scheludko*, 126, *Šarovol's'kyj*, 54, *Crânjală*, 438, *Petrovici*, *Note sl.-rom.* II, 345, *Pascu*, 417). Var.: *batalěj*, *bataliv* (Hrinčenko, *ibid.*). În română *bătălău* „id.” a fost notat în Maramureș (*ALR*, s.n., II, h. 308, p.c. 362), iar cu sensul de „mai de bătut pămîntul” — în nord-vestul Transilvaniei (*ALRM* II, h. 412, p.c. 284).

bélečka „oaie” — în graiurile huțule (Hrinčenko, 49). Etimol.: derivat cu suf. dimin. -*ěčk-a*, de la **béla* < rom. *Béla* nume de oaie < *bāl*, *bel* „alb” (despre oi și miei) < v. sl. de sud *bělъ* „alb” (*Scheludko*, 127, *Rudnyc'kyj*, 101). Românii au multe nume de oi formate cu acest radical: *bălân*, *bălái*, *bălói*, *bălúcă*, *bălúșă*, *bălúț* (*DA*, I, 442).

bélega, vezi *bálega*.

berbenýc'a „putină mică, mai ales pentru brînză și alte produse lactate” — în graiurile carpatice (*Želechowski*, 24, *Hrinčenko*, 50). Etimol.: < rom. *berbeniță* „id.” (N. Drăganu, „Dacoromania”, VI, 1929—1930, p. 262—263), poate < magh. *berbence* „butoiaș”. După o teorie recentă, atît termenul ucrainean, cît și cel maghiar, provin din română (*Lyzanec*, 46).

bešýxa „brîncă”, „bubă-rea” — în graiurile nistriene, în cele de pe Don și în altele (Hrinčenko, 54, *Dejna*, 123, *Vasmer* — *Trubačev*, 163); cunoscut și în ucr. literară (*Ukr.-russk. slovar'*, 58, *Slovnyk movy Ševčenko*, 24). Etimol.: < rom. *beșică* < lat. *vesica* (Miklosich, *EWSl.*, 415, *Kalužniacki*, 13, *Candrea*, 407, *Scheludko*, 127, *Šarovol's'kyj*, 54, *Crânjală*, 230—231, *Rudnyc'kyj*, 118—119, *Rosetti*, V, 121), prin rom. dial. *beșică*. Derivate: *bešýšnyk* „buruiană de bubă-rea” (*Chenopodium hybridum*), cu suf. -*nyk*, *bešýxovyj*, cu suf. adjectival -*ov-yj* (cf. § 31 b), *bešýxopodibnyj* „asemănător cu brîncă”, cuvînt compus din tema *bešyx*- și adj. *podibnyj* „asemănător”.

¹ Oskar Kolberg, *Pokucie. Obraz etnograficzny*, 1882, I, 65.

² Th. Capidan, *Meglenoromânii*, II, București, 1928, p. 103, r. 8—9.